

MODELINGOVÁ FOTOGRAFIE

MISTROVSTVÍ



FRANK DOORHOF



Frank Doorhof

Modelingová fotografie – mistrovství

**Computer Press
Brno
2015**

Modelingová fotografie – mistrovství

Frank Doorhof

Překlad: Jiří Koutný

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Authorized translation from the English language edition, entitled MASTERING THE MODEL SHOOT: EVERYTHING A PHOTOGRAPHER NEEDS TO KNOW BEFORE, DURING, AND AFTER THE SHOOT, 1st Edition by FRANK DOORHOF, published by Pearson Education, Inc, publishing as Peachpit Press, Copyright © 2014 by Kelby Corporate Management, Inc.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from Pearson Education, Inc. CZECH language edition published by ALBATROS MEDIA A.S., Copyright © 2015.

Autorizovaný překlad z anglického jazyka publikace nazvané MASTERING THE MODEL SHOOT: EVERYTHING A PHOTOGRAPHER NEEDS TO KNOW BEFORE, DURING, AND AFTER THE SHOOT, 1st Edition by FRANK DOORHOF, vydalo nakladatelství Pearson Education Inc., publikující jako Peachpit Press, Copyright © 2014 by Kelby Corporate Management, Inc.

Translation © Jiří Koutný, 2015

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-251-4349-0

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2015 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 19022.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 **ALBATROS** MEDIA a.s.

*Tuto knihu věnuji svým prarodičům,
kteří mě už jako malého kluka zasvětili do tajů fotografie.*

PODĚKOVÁNÍ

Tohle je ta část knihy, kde chci poděkovat všem, kteří mi celá ta léta pomáhali. Což by samo o sobě klidně vydalo na knihu. Jsem toho názoru, že úspěšný může člověk být jedině tehdy, když kolem sebe má lidi, kteří ho podporují. Seznam lidí, kterým bych chtěl poděkovat, je dlouhý. Na této stránce zmíním alespoň některé:

Nejdříve ze všeho chci poděkovat své rodině za to, že zde pro mě vždy byli a podporovali mě, a to dokonce i tehdy, když mé nápady byly příliš ambiciózní. :-D Bez nich bych nemohl dělat to, co jsem si vybral. Takže, mami, Leo, Annewiek a Briane, děkuji vám za to, že jste tu vždy byli pro mě a inspirovali mě.

Další na řadě je Scott a Kalebra Kelby a celý jejich tým. Ti lidé jsou prostě úžasní a považuji je za svou rodinu v zámoří.

Má práce by se samozřejmě neobešla bez pomoci několika modelek, se kterými pracuji, a také bez naší kreativní stylistky Nadine a bez všech těch úžasných maskérek, se kterými jsem celá léta pracoval.

Jako další bych mohl jmenovat všechny instruktory, které jsem za ta léta potkal a kteří změnili mou práci

nebo mě inspirovali k věcem, které bych jinak nedokázal.

Fotografové, jako například Jay Maisel, Moose Peterson, Joe McNally, Glyn Dewis a mnoho dalších, změnili můj pohled na svět a ovlivnili také techniky, které používám. Inspirovali mě k tomu dělat věci jinak a použít jejich techniky podle svého, čímž vznikly mnohem zajímavější snímky.

Důležitá je však také výbava a software. Lidé z následujících společností podporovali mou práci a během těch let se stali mými přáteli. Za to jim patří můj dík. Jmenovitě je to tým v Mamiya/Leaf (Ziv/Yar), Elinchrom, Expolmaging, Fujifilm, DxO (Hector), Tether Tools a všechny další podporující společnosti jako Sony, Alien Skin, Imagenomic, Topaz, Google/Nik, X-Rite, SmallHD, DNA a další. Díky vám můžu dělat svou práci a experimentovat při ní s novými věcmi.

Abych byl upřímný, poděkování patří taky všem těm, kteří mě podporují online a kteří navštěvují workshopy a semináře. Díky, lidi!

V neposlední řadě můj dík patří i někomu, koho jsem nikdy osobně nepotkal, ale kdo měl na mou práci obrovský vliv, a tím je Dean Collins.

O AUTOROVÍ

Frank Doorhof se narodil v roce 1971 v Amsterdamu v Nizozemí do rodiny zapálené pro fotografování – sice ne na profesionální úrovni, zato neustále se snažící své snímky v temných komorách zdokonalit.

Postupem času se i Frank začal zajímat o filmování a fotografování. Po absolvování obchodní školy založil nahrávací studio pro kapely, odkud o rok později odešel, aby se mohl věnovat práci v IT v Home Theater. Frank byl jedním z prvních holandských odborníků, který se vzdělával pod ISF (Imaging Science Foundation), a postupem času se stal jedním z předních odborníků na kalibraci v Holandsku.

Fotografování a filmování bylo vždy jeho vášní, ale kvůli práci v oblasti domácích kin zůstávalo obojí spíše na pozici koníčků. Pak ale na počátku roku 2004 Frank objevil fotografování modelek a všechno se změnilo. Díky svým osvětlovacím i lidským schopnostem se záhy stal vyhledávaným fotografem. Netrvalo to dlouho a Frank byl požádán, aby uspořádal nějaký workshop, což ale nejdříve odmítl. Když se konečně rozhodl k učení, stal se prvním instruktorem evropského původu, který začal spolupracovat s Kelby Training a přednášel na Photoshop World Conference & Expo.

Do roku 2013 Frank vydal celkem devět celosvětově prodávaných instruktážních DVD/videí a knihu v holandštině s názvem *The Magic of the Small Strobe: From Dark to Light*. V roce 2013 Fran a Annewiek prodali svou IT společnost a začali se naplno věnovat fotografii. V roce 2014 dokon-

čili své studio v Emmeloordu v Holandsku a věnují se fotografování módy.

Frank napsal řadu publikací, jak časopiseckých, tak knižních. Učí webináře například pro Photoshop World, Photokina, Professional Imaging, Society of Wedding and Portrait Photographers a Focus on Imaging. Podílel se také na spoustě alfa a beta verzí programů pro fotografování.

Frank každý týden pořádá workshopy ve svém studiu v Holandsku a mimo to společně se svou ženou Annewiek lítá přednášet i na jiná místa. Získal ocenění DxO Image Master, X-Rite Coloratti a Adobe Influencer.

Na svém blogu každý den publikuje nové snímky, techniky, komentáře a mnoho dalšího. Můžete se na ně podívat na:

Denně aktualizovaný blog:

www.frankdoorhof.com

Twitter: [www.frankdoorhof.com/t](https://twitter.com/frankdoorhof)

Google+: [www.frankdoorhof.com/+](https://plus.google.com/frankdoorhof)

Facebook: [www.frankdoorhof.com/f](https://www.facebook.com/frankdoorhof)

YouTube: www.youtube.com/frankdoorhof



OBSAH

Kapitola 1 15**HLEDÁNÍ MODELŮ**

Dostaňte modely do ateliéru	16
TFP, nebo zaplatit	25
Dohoda s modelkou/modelem	26
Členové týmu	30
Závěr	31

Kapitola 2 33**EXTERIÉRY**

Na místě	35
Frankův seznam exteriérů, které jsou zdarma	36
Maličkosti	39
Focení v těsných prostorech	41
Jak udělat exteriér z vlastního ateliéru	43
Nejlepší místo?	47
Má oblíbená místa	51

Kapitola 3 65**POZADÍ A REKVIZITY**

K nudnému pozadí přidejte kouř	66
Odrazy	71
Hledání unikátních nebo dobře vypadajících úhlů	72
Bezešvý papír	73
Plátěná/mušelínová/scénická pozadí	79
Inspirace může přijít náhle	80
Nejlepší rekvizity jsou ty nejlevnější	82

Kapitola 4 95**OBLEČENÍ A STYLING
(TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ)**

Nejde jen o osvětlení	96
Budování týmu	99



**Kapitola 5** **109****PRÁCE S MODELEM/
MODELKOU, KTERÍ UŽ JSOU
NA SCÉNĚ**

Den před focením	110
Pózy	112
Pointa pózování	122
Příprava glamour snímků	126
Portréty	135
Jak s modelkami pracovat	138
Posouvání hranic	142
Další rychlé tipy pro práci s modelkami	142

Kapitola 6 **147****PŘIROZENÉ OSVĚTLENÍ**

Přirozené osvětlení	149
Dva i více různých snímků z jednoho místa pomocí světel	158

Kapitola 7 **161****OSVĚTLENÍ BEZ
PŘIROZENÉHO ZDROJE SVĚTLA**

Levně	162
Pár tipů k osvětlení	163
Tipy pro osvětlení	167

Kapitola 8 **177****OSVĚTLENÍ PŘI FOCENÍ
MÓDY V EXTERIÉRU**

Potřebuji velká světla	178
Zapojte slunce/světelný zdroj	181

OBSAH

Kapitola 9 **185****ATELIÉROVÉ OSVĚTLENÍ**

Začnete s jedním světlem	187
Přidáváme výplňové světlo	188
Bílé a černé pozadí	190
Výběr kvality světla	197
Výstavba snímku	204
Práce se siluetou	209
Používání světla jiným způsobem	216
Focení proti světelnému zdroji a odlesk objektivu	218

Kapitola 10 **223****SPRÁVNÝ ZÁKLAD
(KALIBRACE, BAREVNÉ TERČE
A EXPOZIMETRY)**

Kalibrace monitoru	224
Barevný terč	229
Expozimetr: rychlý přehled	234
Kalibrace expozimetru	252
Tmaví a světlí lidé	253
Závěr	254

Kapitola 11 **257****RETUŠOVÁNÍ: PHOTOSHOP,
FOTOAPARÁT NEBO OBOJÍ?**

Co upravuji ve Photoshopu?	258
Retušovací tipy	261
Dokončovací kroky	286
Přemýšlejte jinak	293
Závěr	299



Kapitola 12 **301****PRODEJTE SVOU PRÁCI**

Vytvořte si online prezentaci	302
Vytvořte si návštěvní knihu	309
Nabídněte průměrné ceny	309
TFP – jak se k tomu dostat?	312

Kapitola 13 **315****FOTOGRAFOVÁNÍ
OD ZAČÁTKU DO KONCE
(OD A DO Z)**

Tým	316
Scéna	316
Scéna 1	317
Druhý scénář	319
Třetí scéna	325
Čtvrtá scéna	328
Závěr	329

Kapitola 14 **331****DALŠÍ NÁPADY A MYŠLENKY**

Kompozice	332
Přidejte pohyb	334
Volba objektivu	338
Výraz	341
Všechno dohromady	342
Tipy pro analogovou fotografii	345

Rejstřík **351**

Vítejte v mé knize. Celé roky jsem se věnoval vedení seminářů a workshopů a filmování. Před pár lety jsem se setkal se Scottem, který mě, aniž bych si to uvědomil, přemluvil k napsání knihy. A měl pravdu (samozřejmě).

Fotografování je pro mě vášeň, ne jen povolání. Moje práce nikdy nebyla všední (no dobrá, možná až na účetnictví, ale to je jen jeden den v týdnu). Svým studentům vždycky říkám, že ve své práci mají na výběr z několika možností. Mezi ty nejvýznamnější patří:

1. Můžete celý život pracovat pro někoho.

Budete pracovat více (či méně) hodin, vyděláte více (či méně) peněz a zbude vám čas na rodinu. Zním spoustu lidí, kteří si vybrali právě tuto možnost. Tihle lidé doslova „chodí do práce“ a často ji vlastně nemají ani tak moc rádi. Ale tohle prostě lidi dělají.

2. Můžete začít svůj vlastní byznys.

Vyrostl jsem v rodině, kde bylo normální mít svůj vlastní byznys. Mí rodiče i prarodiče měli své vlastní společnosti a už jako studentovi mi bylo jasné, že já ho jednou chci mít taky. Nejde o peníze, ale o to, že nechci každý den „chodit do práce“. Prostě se chci jednou ohlédnout a říct si, že můj život stál za to. A pokud budu mít tolik peněz, abych uživil sebe a svou rodinu, tak mi to stačí. Nepotřebujeme mít tři auta a dva domy.

Mít vlastní byznys s sebou samozřejmě přináší určitá rizika, ale nemyslím, že by v dnešním světě bylo nějaké povolání, u kterého byste si mohli být

jisti, že ho budete dělat i za pár let. Když máte svůj vlastní byznys, máte alespoň větší kontrolu nad situací.

„Franku, myslel jsem, že tahle kniha má být o fotografování.“ Ano, to bude, ale vydržte. V dnešním světě fotografování je patrný znepokojující trend. Je to jako jeden vtíp, který rád vyprávím (a ve skutečnosti je na něm víc pravdy, než se zdá): Když si někdo koupí housle, stane se z něj majitel houslí; když si ale někdo koupí fotoaparát, je z něj fotograf. Myslím, že to je dost výmluvné.

Dříve bylo fotografování profesí, která vyžadovala určitou přípravu a porozumění světlu, chemii, výbavě a podobně. Dnes stačí koupit si fotoaparát a (díky obrovskému „Polaroidu“ na zadní straně – kterému já říkám „mé LCD“) hned vidíte své výsledky, čímž se čas potřebný na přípravu zkracuje. To samo o sobě samozřejmě není špatně, ale problém je, když se lidé přestanou zajímat o kvalitu pořízených snímků. A to se přesně děje.

„Fotografové“ se prostě snaží pořídít co nejvíce snímků v naději, že alespoň některé budou vážně povedené. I zákazníci však ztrácí zájem o kvalitu, což je pochopitelné. Ceny jdou dolů a trh je přeplněn fotografy, proto si lidé prostě zvykli na podprůměrné snímky. Jsou to totiž přesně ty snímky, které vídají každý den a jaké dostanou, když si najmou „fotografá“. Viděl jsem stránky, na kterých fotografové nabízejí fotografování svatby za 6 000–14 000 Kč včetně retuše. Když se dívám na jejich snímky, říkám si, že nejsou sice úplně v pořádku, ale nejsou zas ani tak špatné.





Když si chcete najmout fotografa na svatbu, máte v podstatě tři možnosti: (1) oslovit strýčka Harolda, který má pěknou zrcadlovku a ve svém volném čase už pořídil několik pěkných snímků (a možná i několik opravdu dobrých); (2) najmout si „fotografa“ za 6 000–14 000 Kč a získat snímky, které jsou alespoň o něco lepší než ty od strýčka Harolda; (3) najmout si skutečného fotografa, zaplatit mu 40 000–140 000 Kč nebo víc, a získat opravdu profesionální snímky. Mohli byste namítnout: „Co je na tom? Tak si teda najmu profesionála.“ Ale o tom to není. Někteří lidé prostě nemají tolik peněz, aby si mohli dovolit profesionála, a vystačí si s „fotografem“. Navíc (možná to někoho překvapí) i mezi „fotografy“ se najdou někteří opravdu – myslím *opravdu*– šikovní. Problém je však v tom, že si kopou svůj vlastní hrob.

Jde o to, že když jeden den pracujete za 6 000 Kč, nemůžete druhý den zvednout cenu na 40 000 Kč jen proto, že vám došlo, že 6 000 Kč vám na vyžití nestačí. Když se tedy tito „fotografové“ rozhodnou nechat své běžné práce a živit se fotografováním, dost pravděpodobně zkrachují. Jak to tedy změnit? V podstatě nijak. Vítejte v novém světě. Můžeme si to ale alespoň trochu usnadnit, a proto píšu tuhle knihu.

Podívejte se na to takhle: Fotografování má mnoho různých forem. Jednou je fotografování, jako to právě dělá strýček Harold. Tím si ale nevyděláte, protože takových strýčků je mnoho. Pak je fotografování typu „copycat/CC“. S tím se často setkáte na fórech, kde se lidé ptají: „Jak pořídím takový snímek?“ Tyto otázky mě vždycky trochu matou. U většiny snímků je jasné, jak jich docílit – je to většinou o světle,

stylingu, pózování a úpravě barev ve Photoshopu. Lidé, kteří pokládají takové otázky, svůj snímek většinou srovnávají s „nějakým jiným“, vzorovým. Ten jejich je ale většinou jinak nasvětlený nebo focený s bleskem, i když na tom vzorovém je jen přirozené osvětlení, nebo naopak.

Pak tihle lidé začnou říkat, že už daný typ snímků umí nafotit. Jsou o jeden stupínek v potravním řetězci výše a pořizují populární snímky, i když ne podle vlastního stylu. Těmhle lidem říkám inženýři a je jich spousta. Sice si takhle můžou něco vydělat, ale pokud někdo umí pořídít stejné snímky za míň peněz, bývají rychle nahrazeni.

Pak máme skupinu, které říkám umělci. To jsou ti, kteří mají svůj vlastní styl, ví, jak vytvářet osobité snímky, a rozumí světu Photoshopu (nebo mají někoho, kdo to dělá za ně) a díky tomu vytváří přesně takové snímky,



jaké zákazník chce. Tyhle fotografie si lidé najímají proto, že mají svůj vlastní styl a nevytváří tuctové snímky, ne proto, že jsou levní. Pokud patříte do této skupiny, budou si vás lidé najímat právě proto, že to jste vy, a pro nic jiného. Zákazník chce prostě vás, což znamená, že si můžete naúčtovat jinou cenu. Neříkejte si ale o moc, protože fotografů s podobným stylem, jako je ten váš, je pravděpodobně víc. Pokud na to ale půjdete chytře, pak tudy vede cesta.

Jak se do této skupiny dostat? Kdybych znal jednoduché řešení, byl bych pravděpodobně hodně bohatý. Jenže žádný univerzální postup, jak uspět, neexistuje. Za ta léta, co se v této oblasti pohybuju, jsem ale vyzoroval určité podobnosti mezi fotografy, kteří neuspějí, a těmi, kteří prorazí.

V této knize najdete spoustu informací. Podle mě jde ve fotografování

stejně jako v rozjiždění vlastního byznysu o detaily. Nejdřív se samozřejmě musíte naučit základy, ale jakmile je budete umět, je to o detailech. Snímků s opomenutými detaily vídám v portfoliích spousty. Vezměte si například snímek krásně nasvětlené modelky na úžasném místě – nádherný a promyšlený snímek. Líbí se mi. Ale kdyby se fotograf trochu více věnoval póze nebo stylingu, bylo by to lepší. Nebo kdyby třeba trochu upravili kompozici, bylo by to dokonalé.

Všude se najdou lidé, kteří sice fotí už spoustu let, ale většinou pořizují takové snímky, které by smazal i strýček Harold. Většina portfolií, která se mi dostane do ruky, však pochází od talentovaných fotografů, kterým ale prostě něco chybí. Někteří sice umí „to něco“ dodělat ve Photoshopu, ale pokud k tomu, abyste místo podprůměrného snímku získali opravdu dobrý snímek,

potřebujete Photoshop, není to dobrá cesta. Pokud fotografování opravdu rozumíte, pak víte, že dobrý snímek vzniká už ve fotoaparátu. A když budete sledovat detaily, jako například kompozici, styling a pózování, brzo zjistíte, že k fotografování nestačí jen dokonale znát svůj fotoaparát.

Právě o tom je tato kniha. Řídím se heslem: „Proč něco uměle dotvářet, když to můžete vytvořit už při pořizování snímku?“ Doufám, že vám tato kniha poskytne dobrý základ pro vaši vlastní práci s detaily. Tahle kniha není určená jen profesionálům. Tipy, které v ní najdete, mohou být užitečné pro strýčka Harolda, inženýry i umělce. Práce s detailem z vás udělá lepšího fotografa nezávisle na výchozí úrovni a fotografování pak bude mnohem zábavnější.

Bavte se a nechte své fotografie růst.



KAPITOLA JEDNA

HLEDÁNÍ MODELŮ

Nechtějte vědět, jak často se mě lidé ptají, jak to dělám. Všichni bychom samozřejmě chtěli fotit světoznámé modelky, ale buďme realisti. Většinou musíme sestoupit o pár stupínek níže, ale i tam jsou úžasné modelky (některé jsou možná i lepší než topmodelky). V této kapitole se dozvíte, jak sháním modelky já, a ukážu vám pár způsobů, jak byste to mohli dělat i vy.

DOSTAŇTE MODELKY DO ATELIÉRU

Začneme jednoduše: jak dostat modely do ateliéru? Řekněme, že umíte skvěle fotografovat, máte výbornou maskérku a jediná věc, která vám schází, je modelka. Možná si myslíte, že všude kolem je jich spousta, ale to není tak docela pravda.

Kamarádi, rodina nebo lidi z ulice

Nejjednodušší je, pokud máte ve svém okruhu někoho, kdo by vám mohl být modelem, a věřte mi, že většina z vás někoho takového má. Uvědomte si, že dobrý model nebo modelka nemusí být vždycky na první pohled ohromující. U většiny modelek, se kterými rád pracuji já, je to o něčem, co se špatně vysvětluje. Někdy sice pracuji s typickými modelkami, ale nejraději mám ty, u kterých byste si neřekli, že jsou to modelky, kdybyste je potkali na ulici. To, jestli s někým můžete pracovat jako s modelkou, se prostě musíte naučit rozpoznávat.

Když hledám modelky na ulici, je mi jasné, že většina z nich nejspíš mou vizitku zahodí ještě dřív, než se podívá na mé stránky. Na ulici ale nemůžete na lidi tlačit, prostě jim jen dejte svou vizitku s telefonním číslem a odkazem na webové stránky (lepší na vizitce než na kusu papíru). Nepoužívejte vizitky s obrázky, jako jsou akty nebo fotky ve spodním prádle (na mé vizitce nejsou žádné obrázky). Pěkný design s jasným popisem vaší práce a odkazem na webové stránky by měl stačit.

Nevěšte hlavu, pokud se nikdo neozve. Při hledání modelek a modelů na ulici se mi ozve tak jeden z 25–30

oslovených. Abyste upoutali ty správné lidi, musíte je zaujmout dobrým portfoliem. Ale abyste mohli vytvořit portfolio, potřebujete modely. Pokud tedy nemáte zrovna nikoho v okruhu svých blízkých a lidé oslovení na ulici se neozývají, máte i jiné možnosti.

Webová prezentace

Existuje spousta stránek, na kterých můžete najít modelky. Můžete zkoušet Facebook, Hyves (pro holandské čtenáře), Twitter nebo Google+. Problémem ale je, že na těchto stránkách je většinou spousta lidí, co si myslí, že by mohli být modely a modelkami. Ve většině případů mezi nimi ale nenajdete to, co hledáte, nebo vám

hledání touto cestou zabere příliš mnoho času.

Lepší je zaměřit se na specializované stránky. Jejich výhodou je, že na nich můžete hledat podle určitých kritérií – třeba podle délky působení ve fotomodelingu, zkušenosti s fotografováním ve stylu fashion/beauty/glamour, místa, nebo podle toho, jestli za odměnu chtějí fotky, nebo peníze, a podobně. Většina modelek má taky ve svém profilu a portfoliu nějaký popis.

Takových stránek je spousta a jejich počet roste téměř každý měsíc. Minimálně jednou měsíčně dostanu pozvánku, abych se připojil do nějaké nové sítě. Pokud chcete



Workshop v Hatfield House (Model Mayhem)

opravdu dobrou modelku, doporučil bych spíše stránky s delší historií, jako třeba Model Mayhem (www.model-mayhem.com) nebo One Model Place (www.onemodelplace.com). Důvod je prostý: tyto stránky mají jasnou strukturu, je na nich spousta modelů a modelek (nebo i jiných členů týmu, ale o těch teď není řeč) a pravděpodobně na nich najdete to, co chcete, mnohem snáze.

Ukážu vám, jak to většinou funguje u mě. Když hledám modelku, většinou postupuju takto:

1. Hledáme novou modelku pro konkrétní příležitost

Umístím výzvu na fórum nebo příslušný oddíl stránky. Vyplatí se jasně popsat, co potřebujete, a upřesnit taky místo. Často dostávám e-maily od dívek z druhého konce světa, když hledám modelku na workshop v Holandsku. Dejte si na tom opravdu záležet. Jsou však lidé, kterým nepomůže ani napsat něco velkými písmeny. S takovými pak nepracuji, protože by se nejspíš zapomněli dostavit. :-D

2. Hledáme modelku pro určité datum nebo událost

Tohle je mnohem těžší. V situaci 1 není až takový problém, pokud modelka nakonec nepřijde. Teď jde ale o to, že máte všechno připraveno, na místě je i celý váš tým a modelka nikde. To by prostě nešlo. Ve výběru pro tyto účely jsem mnohem pečlivější a ukážu vám, jak postupuju.



Workshop v New Yorku (Model Mayhem)



Když si vás modelka přidá do přátel

Na většině stránek si lze lidi přidávat do přátel a pak se stává, že si vás mezi přátele přidá nějaký model nebo modelka. Okamžitě vás napadne „měl bych mu/jí nabídnout fotografování“. Nebudte ale tak netrpěliví.

Pokud hledáte TFP (Time for Print) modely/modelky (více si o tom povíme dále), vyplatí se počkat, dokud vás neosloví. Ve většině případů vám

napíší zprávu tak dva až tři dny poté, co si vás přidali do přátel. Teď je míč na vaší straně hřiště a můžete se zeptat, jestli mají zájem o TFP. Vzhledem k tomu, že vás sami oslovili, je velká šance, že ano, a budete oba spokojení.

Když budete reagovat hned (a někdy je opravdu těžké čekat), pravděpodobně bude modelka chtít zaplatit nějaký poplatek a cestovné.

Nechápejte mě špatně, na tom není nic špatného. Pokud to může pomoci vašemu portfoliu, určitě se vyplatí něco investovat. Pokud ale s kontaktem chvíli vyčkáte, může vám to ušetřit peníze.

První kontakt

Enterprise se právě přibližuje k zemi... Co? Pardon, měl jsem na mysli jiný první kontakt.

První kontakt je rozhodující. Vždycky sleduju způsob, jakým reagují na mou výzvu, kterou zadávám specificky a požaduju v ní i několik fotek. Vypadá to asi takto:

„Právě hledáme nové modely/ modelky pro náš módní workshop. Zajímáme se o modely a modelky, kteří mají zkušenost s modelingem a pohybem (například skoky nebo tancováním) a kteří by mohli přijít v pátek a sobotu od 10 do 15 hodin. Pokud vás nabídka zaujala, ozvěte se nám na frank@frankdoorhod.com a pošlete tři aktuální snímky, z nichž alespoň jeden bude portrétem bez retuše.“

Z reakcí na takové výzvy se dá poznat, jestli to model/modelka myslí vážně. Podívejte se na některé typické odpovědi, podle kterých určuji, zda někoho pozvu na zkušební focení:

Většina odpovědí začíná podobně jako „Ahoj, četl/a jsem vaši výzvu a mám opravdu zájem.“ Takové odpovědi většinou hodím do koše, i když nejdřív se podívám na jejich portfolio. Pokud mi ale nepošlou požadované snímky, znamená to, že to není to, co hledám. Modelky totiž často odpovídají na všechny výzvy, které jsou zrovna aktuální, a své odpovědi kopírují.

Pak se většinou sejde hromádka odpovědí, ke kterým jsou připojeny požadované snímky a také dotaz na dny konání workshopu. Věřte mi, že pokud se na tohle někdo ptá, i když

je to výslovně napsáno ve výzvě, pak se velmi pravděpodobně nedostaví na termín fotografování.

Pokud jsem tedy obdržel požadované snímky a začneme komunikovat, spouští se proces výběru. Víím, že to zní hrozně, ale věřte mi, že množství modelek a modelů, kteří nakonec nedorazí, je opravdu velké. Ve skutečnosti to vždycky děláme tak, že když potřebujeme jednu modelku nebo modela, zamluvíme si rovnou tři. Od té doby, co jsem zpřisnil svá pravidla při výběru, se to, že by někdo nakonec nepřišel, stává míň a míň.

Někdy se stane, že dostanete odpověď podobnou těm zmiňovaným, ale pak se podíváte na portfolio a řeknete si „Wow! To je úžasné! Wow! Wow! Wow!“ (dobře, to jsem trochu přehnal). V takových případech napíšu dotyčné/mu e-mail a pokusím se domluvit zkušební fotografování a jsem si vědom, co riskuji. Ale abych byl upřímný, někdy se z takového člověka vyklube opravdu dobrý model nebo modelka, tak ty zmiňované rady berte s rezervou. Nejsou univerzálně platné, ale pro začátek by se mohly hodit.

Polaroid/neretušované snímky

Získat aktuální snímky je *opravdu* důležité. Představte si, že si domluvíte krásnou 18letou modelku a nakonec vám dorazí někdo kolem 40. To je sice extrémní případ, ale stává se, že do ateliéru nakonec dorazí někdo, kdo obrázku na internetu příliš neodpovídá. Může to být tím, že modelka zhubne, přibere, změní si barvu nebo délku vlasů a podobně. Když si naplánujete focení pro dlouhovlasou zrzku a přijde krátkovlasá blondýna, je to tragédie.

Jak tomu tedy předejít? Chci po nich poslat tři snímky: (1) snímek celého těla, (2) snímek, na kterém budou tři čtvrtiny postavy a (3) portrét (nebo podle příležitosti fotku v plavkách, pokud třeba chceme fotit spodní prádlo). Vždycky chci poslat i nevyretušovaný snímek obličeje. Je mi jedno, jestli to bude fotka z mobilu, profesionální snímek nebo polaroidová fotka. Jde jen o to, aby to byl snímek přímo z fotoaparátu, bez retuše.

Až 99 % snímků, které vidíte, jsou do určité míry retušované, některé víc, jiné míň. I když jste Photoshop guru jako třeba Scott Kelby, je důležité vědět, jak modelka vypadá bez Photoshopu. U některých typů focení není příliš mnoho retušování žádoucí, u jiných to nevádí. Výběrem modelky s dobrými vlasy i pletí si ušetříte spoustu času (protože tyhle věci jsou na úpravu ve Photoshopu nejnáročnější).

Profesionál, nebo amatér

Dokonce i na specializovaných stránkách si musíte při výběru dávat pozor. Být modelem/modelkou je in a všichni si myslí, že by jimi mohli být. Proto je celkem snadné najít to, co hledáte, ale zároveň je o to těžší najít to, co potřebujete. Víím, zní to divně. Vysvětlím to:

Modelové a modelky, které na stránkách najdete, se liší v míře zkušenosti, o níž někteří dokonce lžou. Podle online portfolio se to těžko posuzuje. Už jsem pracoval s modelkami, které měly skvělé online portfolio a i já jim pořídil skvělé snímky, ale ta práce na nich byla příšerná.

Některé modelky pózují velmi přirozeně a z fotoaparátu se sypou dobré snímky. Jiné modelky sice mohou vypadat úchvatně, ale trvá věčnost, než se vám podaří pořídit s nimi dobrý snímek. To je zvlášť pro začínající fotografy trochu problém. V takových případech se vyplatí naplánovat si zkušební focení. Slyšel jsem spoustu

fotografů vyprávět, jak si pronajali skvělé prostory, dali dohromady tým, domluvili krásnou modelku, ale ona pak pózovala tak upjatě, že celou snahu zkazila.

To je samozřejmě ten nejhorší možný scénář. Ve většině případů si na stránkách uděláte o modelech a modelkách dobrou představu

a skutečnost pak splní vaše očekávání. Nebo ho dokonce i předčí. Tedy, pokud na focení skutečně dorazí.

Dobrym příkladem toho, jakou roli hraje dobrý casting, jsou workshopy, které jsme uspořádali v letech 2012 a 2013 v Rakousku. V roce 2012 to byl první workshop u této organizace. Dělali, co mohli, aby sehnali pěkné



Orlando photo shoot (Model Mayhem)

modelky i šaty. Pořídil jsem několik pěkných snímků, ale nic, co by se mi hodilo do portfolia (jsem vybíravý). V roce 2013 organizace spolupracovala s top modelingovou agenturou a doporučenou stylistkou. Výsledný rozdíl byl asi jako mezi dnem a nocí. Po návratu domů jsem mohl aktualizovat polovinu svého portfolia.

Spousta lidí si neuvědomuje, jak důležitý je při focení dobrý tým (povíme si o tom víc v Kapitole 4). Věřte, že když investujete trochu času a nejspíš i peněz do svého týmu, budete překvapeni, co všechno dokážete. Modelky, které se modelingem živí, vědí, jak pózovat, a nekafrají, když je příliš teplo (při focení v Rakousku bylo asi 35°C). Na konci své práce ten rozdíl opravdu poznáte. Vždycky říkám: „Proč být dobrý, když můžu být skvělý!“ A v tom vám právě pomůže váš tým.

Práce s neplacenými modelkami

Jednou z nejhorších věcí, jaké se vám při focení mohou stát, je to, že model/ modelka nepřijde. Věřte mi, že to se stává docela často. Od svých studentů slyším, že asi 40 % plánovaných focení musí zrušit, protože model/ modelka nedorazí nebo zavolá den předem a focení zruší. Musím říct, že mám štěstí, protože mně se to zas tak často nestává. Nedávno jsem měl ale naplánováno focení v Orlandu, kde jsem v hotelovém pokoji seděl s asistentem, maskérkou a stylistkou a modelka nám zavolala, že nemůže (asi 30 minut poté, co tam měla být). Takže stát se to může každému. Co s tím?



Workshop v Rakousku



Workshop v Rakousku



Workshop v Dublinu (Model Mayhem)

Když fotím v ateliéru, tak akci prostě zruším, pošlu všechny domů a sám se cítím zmateně. Když ale zorganizuju focení někde mimo ateliér, vždy si pro jistotu domluvím tři modelky, z čehož v reálu většinou dorazí dvě. Věřte nebo ne, stává se to často. Ještě se mi nestalo, že by mi na focení dorazily všechny tři modelky. Při vybírání modelů/modelek jsem však vždy velmi pečlivý a snažím se s nimi domluvit schůzku den předem. Když se neukážou, mám v záloze další.

Fotil jsem už ve spoustě zemí, takže to není trend jen v Holandsku, Belgii nebo USA. Setkáte se s tím všude a měli byste s tím dopředu počítat. Až budete dělat kalkulaci nějakého focení, započítejte do ní model/modelku třikrát (čímž samozřejmě neříkám, že tam pak v reálu opravdu tři mít budete). Kdyby náhodou všichni přišli, bude váš klient mile překvapen (a vy také).

Pokud si chcete být skutečně jistí, že model/modelka na důležité focení opravdu dorazí, udělejte to jako my: požádejte je o zálohu 1 000 Kč (nebo víc), kterou jim vrátíte, pokud se objeví. Spoustu z nich to může odradit, ale pro vás je to aspoň pojistka.

Pokaždě si také bereme jejich telefonní čísla, ale ne vždy to pomáhá. Vždycky modelům/modelkám den před focením volám, abych se ujistil, že s tím počítají, a abychom doladili některé detaily, pokud je třeba. To mě trochu zklidní, i když záruka to není.

Představte si tohle (a to se opravdu stalo): Před několika lety jsme měli

na focení dohodnuté čtyři modelky a dvě maskérky. Jedna modelka to týden před akcí zrušila, ale byli jsme v kontaktu s těmi zbylými třemi a měli jejich telefonní čísla. Číslo dvě focení zrušila dva dny předem, ale pořád nám ještě dvě zbývaly. Z jednou z nich jsme se nemohli spojit, ale den před akcí jsme byli v kontaktu s tou poslední zbývající, tak jsme si říkali, že alespoň jedna snad přijde, ne? Nakonec se neukázala žádná. Jedna nám napsala, že zaspala a myslela, že už nemá smysl chodit. Na odpověď té zbývající stále čekáme.

Pokud si tedy chcete být 100% jistí, že modelka dorazí, ožeňte se s ní. Nebo, pokud jste starší, „vyrobte“ si ji.

U všech modelek, které najdeme online, je riziko, že nepřijdou. Proto často využíváme agentury. Podívejme se tedy, jak to vypadá u nich.

Modelingové agentury

I když ani to vám nezaručí, že model/modelka skutečně přijde, modelingové agentury jsou dobrým způsobem, jak je oslovit. Sice si budou účtovat mnohem více peněz, ale alespoň máte záruku, že se někdo objeví. Někdy to sice nemusí být přesně ten nebo ta, kterou jste chtěli, ale přijde alespoň někdo na záskok. S několika agenturami mám opravdu dobré zkušenosti. Popsal jsem jim, co chci, a do druhého dne jsem takový model/modelku měl. Bylo to opravdu zvláštní, protože oba, model i modelka, byli přesně taková, jak jsem je popsal a jaké jsem chtěl.



Model a modelka při focení na Floridě během Kelby Training



Marie

Další možnosti

Když jsem začínal, musel jsem si sehnat modelky. Když už jsem měl hotové solidní portfolio, začaly se mi modelky ozývat samy. Touto cestou pak můžete pracovat s modelkami na základě TFP (Time for Print; více o tom za chvíli). Další výhodou je to, že modelky jsou velmi motivované s vámi spolupracovat a hledat zajímavá místa, styling i oblečení. Práce v týmu je vždycky lepší, než když si musíte všechno dělat sám. Jak už jsem říkal, skutečná modelka by měla mít vždycky něco navíc.

Píšu o tom, protože jsem jednou ze svých nejlepších modelek málem propásl. Myslel jsem si, že se na to nehodí. Ona mi ale pořád psala (bylo to skoro jako stalking) a žádala mě o zkušební focení. Nakonec jsem se rozhodl dát jí šanci. První snímky nebyly nic moc a ona to věděla. Za pár minut se vrátila a úplně mě dostala. Pozval jsem ji pak ještě několikrát a od té doby je čím dál lepší.

Teď, po několika letech, je jednou z mých nejoblíbenějších modelek, a navíc má skvělé nápady. Protože se chtěla učit, byla vždy ochotná přijít na kratší focení – někdy to netrvalo ani hodinu – a získávala zkušenosti. Nejen že se stala jednou z mých nejoblíbenějších modelek, dostala se do několika opravdu zajímavých publikací, spolupracovala se skvělými fotografy a má úžasné portfolio. Mějte oči otevřené, příště možná objevíte novou „top modelku“ právě vy.

S tímhle opatrně. Kdybych nabídl spolupráci každé modelce, která mě požádá o TFP, nikdy bych už neviděl svou rodinu a nikdy bych nemohl pracovat. Musíte si vybrat – nezapomeňte, že vaše práce je posuzována podle kvality výsledného snímku a váš model/modelka je součástí této kvality. Můžete pořídit technicky dokonalý snímek s úchvatným osvětlením, ale pokud svou práci neodvede taky model/modelka, nebude to ono. Když navíc pracujete s kvalitními modely/modelkami, je pravděpodobné, že vaše práce přiláká další takové.

Jak na to?

Každý začíná u TFP, to mi věřte. Je to cesta, jak se naučit správně pracovat

s osvětlením. Většinou ale touto cestou nezískáte snímky pro své portfolio (pokud se vám tedy nepodaří pořídit některé opravdu úžasné). Pokud ale dospějete k názoru, že už zvládnete pořídit opravdu krásný snímek, zaplatěte si modelku. Ano, čtete správně. Zaplatěte si modelku. Ve světě, kde se fotografie považuje za něco, co lze pořídit zdarma, a kde já sám neustále bojuji za to, aby fotografové byli za vytváření portfolioií modelek placeni, teď zrovna já říkám, že máte modelkám platit? Berte to jako dobrou radu do začátku.

Když budete ochotni modelce zaplatit, získáte něco víc než u TFP modelek. To tedy žádné TFP modelky nejsou dobré? Ale ne, dobrých TFP modelů/modelek je spousta. Funguje to ale tak,



Workshop v Copenhagenu (modelingová agentura)



Workshop v Corku (Irsko) (Model Mayhem)

že čím lepší model/modelka, tím vyšší výslednou kvalitu TFP požaduje. Až vyfotografujete několik modelek jen tak, abyste se naučili novým dovednostem a posunuli se výš, zjistíte, že s vámi najednou chce pracovat hned několik TFP modelek. Touto cestou se toho můžete opravdu hodně naučit.

V určitou chvíli dospějete do bodu, kdy budete chtít investovat do zajímavého místa, stylingu, maskérek apod. Jako fotografové bychom se měli neustále snažit o vylepšení svého portfolia. V důsledku toho pak začnete dostávat ještě více žádostí o spolupráci od modelek samotných. Musíte si ale dát pozor, nezvete každého/každou. Vybírejte si. Nemusíte fotit tři nebo čtyři TFP modelky týdně. Vyberte si modelky, které jsou podle vás zajímavé, a zkuste jim nabídnout focení za poplatek – pro začátek jen opravdu malý. Postupně můžete zvyšovat.

DOHODA S MODELKOU/ MODELEM

Fotografování lidí je mou vášní. Je úžasné, když se vám na snímku podaří zachytit povahu člověka. U většiny lidí se ale povaha mění. Pokud tedy chcete fotografovat lidi, dejte pozor, abyste se nedostali do problémů, což může být snazší, než byste řekli. Často se mě někdo ptá na smlouvy: Jak to děláme? Jak se vypořádat s pro některé nepříjemnou záležitostí? Ve skutečnosti je to snadné a ne za tak moc nepříjemné.

Když fotografujete lidi, musíte si uvědomit, že používáte jejich tvář nebo jejich vzhled celkově pro svou



práci, a že lidi mají svá práva. Nemůžete například použít nějaký snímek k tomu, abyste dotyčné osobě ublížili nebo ji zesměšnili. To byste asi neudělali, ale je toho víc. Může se stát, že se situace dané osoby změní, nebo že se změní jeho/její názor na váš snímek. Proto je důležité mít nějakou dohodu (nikdy tomu neříkáme smlouva).

Co dohoda obsahuje?

Dohody se liší v závislosti na situaci. Podívejme se na to, co z toho, co v dohodách používám já, by se mohlo hodit i vám:

Jen já mám právo upravovat snímky

Někdy se stane, že modelovi/modelce se snímek líbí spíše jako portrét než jako snímek, jak byl původně pořízen. Je naprosto otřesné, jak někteří lidé dokážou snímek ořezat. Proto je součástí naší dohody, že jen já mohu snímky upravovat.

Použití snímků

Snímky samozřejmě vznikají s nějakým cílem, úmyslem. Většinou jde o použití snímku v portfoliu nebo v agentuře. Fotografové ale mohou

snímek používat k propagaci vlastní práce. Pokud se tedy dohodnete, že snímky vzniknou jen pro účely portfolia modela/modelky, připravíte se tím o spoustu možností. Naše dohoda proto obsahuje následující možnosti:

- **Pro modela/modelku:** online a tištěné portfolio, agentura a nekomerční internetové stránky.
- **Pro fotografa:** všechny formy propagace (internetová, tištěná, výstava, články v tisku apod.) a využití pro komerční účely.

Za komerční účely můžete dosadit možnosti jako: publikace v omezeném množství výtisků a podobně. V naší dohodě je také stanoveno, že nikdy nesmí být poškozena pověst modela/modelky a že snímek, zůstane v podobě, v jaké jej model/modelka zná, a nebude nijak upravován, například tak, aby byl změněn jeho význam.

Vždyť všechny své modely/modelky dobře znám, tak proč to řešit?

To sice může být pravda, ale věci se mění. Dejme tomu, že jste pořídili

úžasný snímek, který vyhrává ocenění všude, kde ho ukážete; je tím nejlepším, co ve svém portfoliu máte, a vy ho prostě zbožňujete. Model/modelka na něm pózuje ve spodním prádle, což v danou chvíli nepředstavuje žádný problém. Co když ale o pár měsíců později, těsně před výstavou, pro niž je daný snímek hlavním lákadlem, přijde modelka s tím, že má nového přítele, který snímek nesnáší a nechce, aby celý svět viděl jeho přítelkyni ve spodním prádle? Dostáváte se do problémů. Dobrou dohodou se jim

dá předejít. Je to velmi snadné a dá vám to jistotu, že své snímky můžete bez problémů používat (i když nikdy není nic 100% jisté).

Takže snímek mohu používat pořád?

Ne tak docela. Jsme především lidé a naše názory se mohou měnit. Fotografování je společenská práce a vy jako člověk musíte zvážit své možnosti. Řekněme, že modelka z příkladu výše má s některým snímkem problém a vy máte podepsanou do-



hodu. Je na vás, jestli zvážíte stažení a nepoužívání snímku, aniž by vás k tomu něco nutilo, ale proto, že je to lidské. Pokud ale budete mít podepsanou dohodu, bude stažení snímku vždy na vašem zvážení a nikdo vás k tomu nebude moci nutit.

A co fotografování na veřejnosti?

To je trochu složitější. Ve většině zemí není problém si vyfotit nějakou scénu, kde je „model/modelka“ součástí celku, a ne středem pozornosti. Pokud by ale středem pozornosti na snímku měl být model/modelka, nevyplácí se říkat si „vždyť nikdy nezjistí, že je na mých stránkách“. Je lepší se prostě zeptat, jestli by s vámi nepodepsal(a) dohodu. Můžete s sebou nějaké dohody pro ten případ nosit, nebo můžete využít třeba iPhone nebo iPad aplikace. My používáme aplikaci Easy Release – Model Release (z ApplicationGap). Výhodou je, že ji můžete mít neustále u sebe a ukládat své dohody do jednoho zařízení. Aplikace navíc sama odešle dohodu i druhé straně.



ČLENOVÉ TÝMU

Maskér/Maskérka (Makeup Artist – MUA)

Jako fotograf začátečník asi nebudete uvažovat o tom, že by se vám hodila maskérka, ale právě maskérky jsou jednou z nejdůležitějších složek týmu. Bez nich budete muset odvést více práce ve Photoshopu a snímku bude něco chybět. Sehnat maskéru, která by chtěla pracovat na základě TFP, je mnohem těžší, a není se čemu divit. Je po nich velká poptávka a mohou si vybírat i z nabídek lepších fotografů (samozřejmě v závislosti na svých schopnostech). Svým maskérkám většinou proplácím alespoň použitý materiál (a věřte mi, to může být víc, než byste čekali). Spolupráce s dobrou maskérkou vaši práci posune na úplně jinou úroveň – a nikdy už nebude chtít zpátky.

Stylista/Stylistka

Modelové/modelky = mnoho

Maskéři/maskérky = dost

Stylisté/stylistky = ach jo

Možná se mi to jen zdá, ale nejhůře se do týmu shání stylista/stylistka. Tihle lidé jsou chloubou a radostí každého snímku, na kterém spolupracují. Postarají se o oblečení, mix různých stylů, scénu a...stručně řečeno, dobrý stylista/stylistka se dokáže postarat, aby všechno vypadalo skvěle. Postarají se i o detaily, které jste vy přehlédli, a přidají ještě něco navíc. Při fotografování jim říkám „lidé pro všechno“. Nečekají ale na každém rohu, proto jim musíte zaplatit. Ale opravdu se to vyplatí.





ZÁVĚR

Za úspěchem snímku stojí dobrý model/modelka. Model/modelka, který nepřijde, vás stojí hodně peněz, a pokud se to stává často, snižuje vaši reputaci.

Při výběru modela/modelky si dejte záležet a nebojte se jim zaplatit, pokud chcete snímek do svého portfolia. Dobrý model/modelka vás může posunout na další úroveň a umožní vám tak začít si focením vydělávat. Neplaťte ale všechny modely/modelky. Pokud se domluvíme na TFP, tak je to TFP. Neplatím cestovné, oblečení atd. (ale to si musíte rozhodnout sami, někdy se totiž vyplatí zaplatit). Vybudování dobrého a pevného vztahu s několika modely/modelkami pomůže vašemu byznysu.

Na práci se stejnou skupinou modelů/modelek není nic špatného, jen musíte dělat pořád něco nového a vzrušujícího a neopakovat dokola tu stejnou věc. Výhodou je, že můžete být hodně kreativní, protože všechny dobře znáte.

Jako všude jinde i zde platí, že k tomu aby se vám dařilo, budete muset do své práce něco investovat. Pokud vás lidé svou prací mohou posunout dál, zaplaťte jim. Pamatujte si, že pokud budou mít rádi vás a vaši práci, budou nejspíš ochotní s vámi čas od času pracovat na bázi TFP a, a to je ještě lepší, řeknou o vaší práci svým klientům a zajistí vám práci.



KAPITOLA DVĚ

EXTERIÉRY

Ty nejlepší a nejvíce strhující snímky (alespoň podle mého názoru) vznikají v exteriérech. Využívejte exteriéry s respektem a pamatujte si, že dobrý snímek se dá pořídit téměř kdekoli. Nemyslete si, že nutně potřebujete drahý hotelový pokoj, velký kostel s vitrážemi nebo jinou zemi. I když tato místa jsou taky fajn, ty nejlepší exteriéry máte dost pravděpodobně velmi blízko svého domova, nebo možná i doma. Můžete jít například na vrakoviště a fotit tam několik dní, aniž by vám docházely nápady.



Jak dostat povolení k fotografování na vrakovišti (nebo v jiném exteriéru)? Tohle vrakoviště je asi 500 metrů od místa, kde bydlím. Zašel jsem tam a promluvil s majitelem. Vzal jsem s sebou své portfolio, abych mu ukázal, že jde o vysoce kvalitní snímky, a ne o akty. První věcí, na kterou se většina lidí zeptá, je: „Budou to akty?“ a mají trochu obavy. Chci jim ukázat, že jde o vysoce kvalitní fashion snímky a že se nemusí bát. Vždycky se taky na místo vrátím po fotografování a přinesu velkou kopii snímku, aby si ji majitel mohl někam vyvěsit. Nikdy to neskončí u: „Moc děkuji, nashledanou.“ Když se pak vrátím, tak mi majitelé říkají: „Ahoj Franku, rád tě vidím, chceš zase něco nafotit?“ Dávám si záležitost, aby na snímku bylo vidět, že byl pořízen právě u nich, aby to nebyl jen detail modela/modelky.

Platí se něco?

Většinu exteriérů získáváme zdarma. Jednou jsem si pro fotografování chtěl rezervovat hotelový pokoj. Požádali jsme tedy v jednom hotelu o cenu za pokoj pro tyto účely. Nabídli nám jeden za 100 euro. Den před plánovaným focením jsem tak pro jistotu volal. Cena se náhle zvedla na 200 euro se zdůvodněním, že si musíme pokoj pronajmout na dva dny, protože chceme začít hodinu předtím, než by ho stihli uklidit. Tak jsem se rozhodl zvolit jinou možnost.

Zavola jsem do jiného hotelu a tam nám nabídli svatební apartmá výměnou za pár snímků. To nám udělalo radost a dohodli jsme se. Nakonec jsme stejně těch 100 euro zaplatili, protože věřím, že je lepší si vztahy udržovat. Teď v tomto hotelu ubytováváme většinu našich zahraničních studentů a pokoje pro fotografování můžeme využívat zdarma nebo za malý poplatek. S tím prvním hotelem jsme se o spolupráci nikdy znovu nepokoušeli. Za jeden den v exteriéru jsem platil nejvíc 250 euro, ale to bylo pro workshop.

Jsem přesvědčen, že když něco dostanete, měli byste dát něco na oplátku. Nemusí to být vyrovnané, ale alespoň dáte najevo, že máte zájem. Vždy budeme potřebovat dobré exteriéry a budování kontaktů k tomu patří.

Důležité je také říct, k jakému účelu budou snímky sloužit. Jestli pro vaše portfolio, nebo pro komerční účely. O tomhle mluvejte vždy otevřeně, u komerčních snímků mohou chtít poplatek, nebo přestanou mít zájem. Třeba proto, že nechtějí být spojováni s danou značkou. Pokud jde o snímek jen do vašeho portfolia, budou pravděpodobně otevřenější. Ať tak nebo tak, čestnost je na prvním místě.



FRANKŮV SEZNAM EXTERIÉRŮ, KTERÉ JSOU ZDARMA

**1. Vaše stará kancelář**

Během přestavby mi dělníci odstranili tapety a dlažbu a já nafotil pár snímků v kanceláři.

**2. Cesty**

Cesty nemusí být zajímavé – stačí si na ně sednout a nechat linie odvést svoji práci. Stromy podél cest udělají snímek ještě zajímavější.

**3. Les**

Pokud se vám nechce cestovat nikam daleko, stačí zajít do lesa. Nemusí mít ani moc stromů, a stejně na fotkách vypadá zajímavě.

**5. Poušť**

Nemusíte jít ani moc hluboko do pouště, aby to vypadalo, že hluboko jste (pozor na otisky nohou v písku).

**4. Skate park**

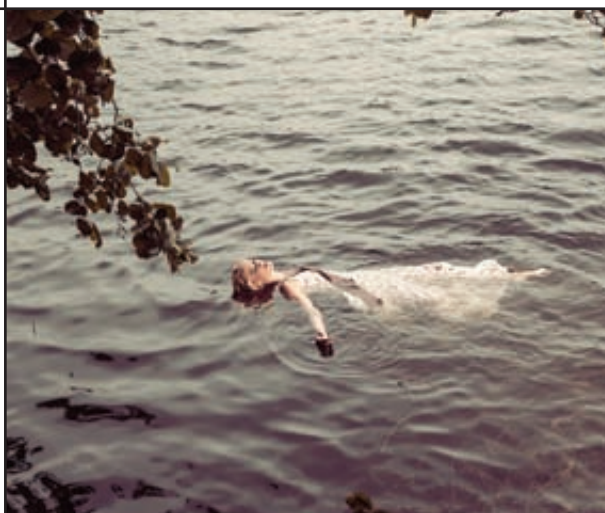
Skate parky jsou skvělými exteriéry – vždycky je tu nějaké graffiti, které snímku dodá stylové pozadí. Navíc ti, co jezdí na skatech nebo BMX, mohou být dobrými modely.

**7. Vaše vlastní zahrada**

Věřte nebo ne, ale i na vlastní zahradě se dají pořídít skvělé snímky (jako tento inspirovaný retro reklamou).

**6. Střechy budov**

Ujistěte se, že máte potřebná povolení a že je v okolí něco zajímavého.



8. Jezero/voda

Stačí modelku nechat plout, plavat nebo cokoli se vám líbí. Voda nabízí téměř nekonečné možnosti pro glamour foto, snímky v bikinách, trash the dress foto nebo snímky vyprávějící nějaký příběh.



9. Síla

Ujistěte se, že máte potřebná povolení, protože tyto zářivé ošklivé věci se skvěle hodí pro módní snímky.



10. Palety

V zemědělském prostředí často najdete společnosti, které palety skladují na velkých hromadách. S trochou světla to může vypadat zajímavě.



11. Zemědělské prostředí

Nepoužívejte příliš extrémní pózy, které by narušovaly vedoucí linie nebo přitahovaly příliš pozornosti na modelku. Celek by měl působit vyváženě.



13. Prádelny

Nabízejí zajímavé HDR možnosti, ale splní svůj účel, i když před ně postavíte modelku. Skvěle se hodí k vyprávění nebo opakovaným vzorům.



14. Schody

Schody samy o sobě jsou ohromující. Hodí se pro pózování, linie a samozřejmě vyprávění.



12. Průmyslové prostředí

Tato místa se mohou zdát nezajímavá, ale když najdete trochu rozbořené části, můžete pořídit úžasné snímky – jde o linie a barvy.



15. Tunely pro kola

Tady v Holandsku jich máme hodně. S jejich pomocí si můžete hrát se světlem (na konci tunelu je vždy světlo) nebo liniemi.



16. Cihlová zeď

Pár cihel, trochu ostrého slunečního světla a zajímavá scéna je na světě.



17. Mosty

Mosty jsou zajímavé díky vedoucím liniím. Skvělé kompozice docílíte širokoúhlým objektivem.

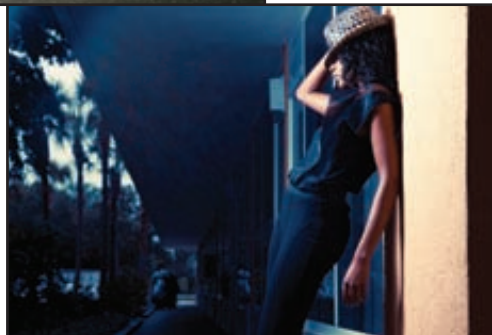


18. Opuštěná města/ulice

Všechno rozbořené nebo staré je pro mě zajímavé. Pokud se vám podaří najít celé město v úpadku, máte úchvatný exteriér.

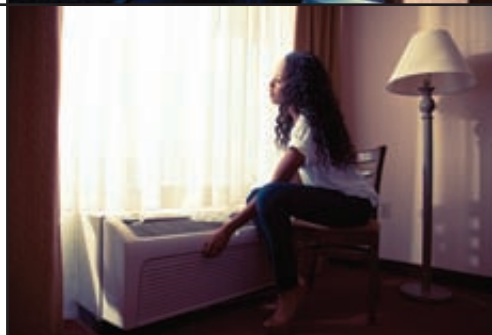
19. Váš hotel

Pokud jste ubytováni v hotelu, máte téměř nekonečné možnosti a ani to nemusí být 6hvězdičkový hotel v Dubaji. Tenhle snímek vznikl v obyčejném hotelu typu Holiday Inn.



20. Hotelový pokoj

Stylový nemusí být jen váš hotel, ale i hotelový pokoj. Jen se zase ujistěte, že máte povolení. Nechte přece, aby vás vyhodili.



21. Výtahy

Pozor, ať nevyřadíte z provozu celou společnost, ale výtahy jsou taky velmi vhodné pro vyprávění.



MALIČKOSTI

Někdy jsme tolik posedlí exteriéry a drahou výbavou, že zapomeneme na samý základ fotografie: malování světlem a vyprávění.

Ačkoli jsme všichni rádi, když můžeme pracovat v krásných exteriérech s drahou výbavou, někdy stojí

za to použít, co je zrovna po ruce a co původně nebylo zamýšleno jako scéna. Já třeba často fotím v maskérnách. Líbí se mi, jak světlo dopadá na model/modelku, a v kombinaci s otevřenou clonou mají snímky svou atmosféru.



Všechny tyto snímky vznikly v této maskérně v našem studiu





Tyhle snímky vznikly na konci jednoho workshopu o práci s bleskem. Vlastně ani nebyly zamýšleny jako série, jen pár snímků za stejného osvětlení. Takže si pamatujte, že k focení se někdy hodí i místa, do kterých byste to neřekli. Budete překvapeni, co všechno lze objevit přímo ve vašem studiu.

FOCENÍ V TĚSNÝCH PROSTORÁCH

My fotografové jsme vlastně šťastná parta. Pokud jste kreativní v přístupu k místu, které máte (a to byste měli být), můžete vytvořit snímky doslova na jakýchkoli místech, včetně těch těsných. Využijte těsnost místa v kompozici snímku. Místo je doplňkem vašeho snímku a může komunikovat s modelem/modelkou. Podívejte se na pár příkladů.

Tenhle snímek vznikl v rohu 1x1 m se světly hodně blízko modelky – a to je jen příklad toho, jaké snímky se dají v opravdu těsných místech pořídít. Pro efekt byl snímek pořízen pomocí tilt shift objektivu, což se normálně používá k vyrovnání linií u snímků architektury. V tomhle případě jsem ho použil ke změně zaostření tak, že spodní část snímku je rozostřená. Rozostření tedy nebylo dodáno až při úpravě snímku, ale přímo ve fotoaparátu (proč ho dodávat uměle, když ho můžete při focení vytvořit, ne?).





Na druhém snímku vidíte ten roh. Ve fashion fotografii se běžně používá delší objektiv, který všechno smrskne, ale když máte k dispozici těsný prostor a širokoúhlý objektiv, nesnažte se to zakrýt. Vylezl jsem na žebřík a fotil shora. Využil jsem prostor a díky zkreslení snímek vypadá skoro jako kreslený. Nedělejte to pokaždé, ale občas je to fajn.

Jednou jsem jako vtip řekl, že bych uměl fotografovat i na toaletách, a musel jsem to dokázat. No jo, to nebyl zrovna jeden z mých nejlepších nápadů.

I když se mi líbil snímek pořízený od podlahy, nejlepší rada, jakou vám můžu dát, je: pracujte s tím, co máte, vytěžte z exteriéru co nejvíc a „zaslužte“ si tak lepší exteriér.

Pokud nemáte kam couvnout, je žebřík a širokoúhlý objektiv skvělou volbou, kterou využijete i v opravdu velmi těsných prostorech.

JAK UDĚLAT EXTERIÉR Z VLASTNÍHO ATELIÉRU

Dobrá, tak jsme si řekli, že fotit se dá i v těsných místech. A co třeba ve vlastním ateliéru? O tom bych mohl napsat celou knihu, ale pokusím se být stručný. Tady jsou mé rady ohledně ateliéru:

1. Uvědomte si, že je malý.

Na cokoli, co v ateliéru vytvoříte, postavíte nebo přestavíte, si časem zvyknete a bude se vám to zdát příliš malé. Náš ateliér jsme několikrát přestavovali a vždycky jsem si myslel, že mi to bude na dalších pár let stačit. Brzo jsme si ale uvědomili, že jsme jako zlaté rybky – zabereme celé akvárium. Pokud se vám zdá, že je váš ateliér dost velký, a zároveň máte možnost ho zvětšit, udělejte to.

2. Vytvořte open space.

Dříve jsme ve studiu mívali několik místností a zón pro fotografování. Časem jsem zjistil, že bude mnohem lepší, když odstraním všechny zdi a nechám prostor úplně otevřený. Maskérnu jsme odsunuli na stranu, schodiště dozadu (a slouží nám i jako místo pro pózování) a svou odpočinkovou místnost jsme přesunuli do druhého patra, kde máme místnost navíc. Když potřebuju víc prostoru pro maskérnu, rozšířím ji, ale zároveň mohu celý prostor využít i pro focení nejrůznějších stylů a vzhledů, aniž by mne omezovaly zdi.

3. Výška a šířka je zásadní.

Délka studia je důležitá. Čím více, tím lépe. Čím dál se můžeme posunout, tím delší objektiv můžeme použít a tím menší úhel pohledu získáme



a tím lépe lze model/modelku umístit na jednoduté pozadí. Když je vzdálenost dostatečně velká, může model/modelka na jednoduté pozadí dokonce i vyskočit a natáhnout ruce i nohy, aniž by vystupovaly z pozadí. Pokud si nemůžete stoupnout tak daleko, budete muset použít kratší nebo širší objektivu a okrajů jednodutého pozadí se nezbavíte.

Výška je důležitá zejména proto, že své jednoduté pozadí musíte někam pověsit a většině snímků prospěje pohled namířený lehce zdola nahoru. Pokud by byl strop příliš nízký, nastal by zase problém s viditelnými okraji jednodutého pozadí.

4. Jakou barvu stropu a zdí zvolit?

Možná si myslíte, že nejlepší je černá, ale to se teda pletete. Práce v tmavém prostředí je po chvíli dost depresivní. Zářivě bílá ale není o moc lepší, zvláště když chcete pořídit snímek s tlumenými barvami a kontrolovat kontrast. Nejlepší je ateliér se zdmi v odstínu středně šedé – dobrý kompromis



mezi rozptylem světla a depresivitou tmavého pokoje po týdenní práci. Barva stropu závisí na jeho výšce. Pokud je dostatečně vysoký, může být i bílý. Lepší je ale něco tmavšího. S ohledem na to, v jakých úhlech bývají namířena světla (většinou dolů), se stejně většina světla odráží od stěn.

5. Nezapomeňte na proudění vzduchu.

Na proudění vzduchu se často zapomíná, ale je to *velmi* důležité. Pracujeme s maskéry/maskérkami, a ti rádi používají různé spreje. Taky někdy pracujeme s kouřem. A když vedu nějaký workshop v létě, nemusí to zrovna vonět. Ještě nedávno jsme si v ateliéru v zimě topili velkými kamny a v létě větrali. Klimatizaci jsme nepoužívali hlavně kvůli velikosti místnosti a rozpočtu. Nakonec jsme se ale rozhodli si klimatizaci pořídit a myslím, že jsme to měli udělat už dávno. Ráno a večer s její pomocí větrám. V zimě s ní topím a v létě ochlazuju. Nezapomeňte na to ve svých plánech.

6. Kontrola světla.

Musíte mít možnost svůj ateliér ztmavit. Není nic horšího, než když kvůli okolnímu světlu nevidíte své osvětlení. Investujte do dobrých závěsů, kterými ateliér zastíníte. Později mi za to poděkujete.

7. Jednolitý papír nebo plátno jsou... nudné.

No dobře, nejsou, ale někdy mě prostě nudí. Proto je fajn mít několik zdí ateliéru pomalovaných nebo polepených tapetami. To nám dává spoustu možností a působí to dojmem různých míst.





8. Používejte látku jako pozadí nebo rekvizitu.

Obchod s látkami je vaším nejlepším přítelem. Kupujte látky, které jsou vzorované, mají strukturu, jsou průsvitné, apod. Skvěle se hodí jako pozadí nebo k vytváření různých „exteriérů“ prosvícením. Látky nestojí moc a dají se s nimi dělat divy.

9. Používejte věci z druhé ruky jako rekvizity.

Vašimi nejlepšími přáteli mohou být i charity nebo bazary. Touto cestou můžete sehnat vintage oblečení, staré židle a spoustu dalších věcí, které se skvěle hodí jako rekvizity. Samozřejmě že křeslo na pózování si můžete koupit i za mnohem větší peníze, ale já je radši investuji do více rekvizit, které všechny na snímcích vypadají úžasně. Porozhlédněte se také po demoličních společnostech a vrakovističích. Lidé, kteří na těchto místech pracují, mají většínou rádi snímky modelek (ve spodním prádle) a výměnou za něco z jejich majetku na takovém snímku jsou ochotní vám to věnovat. Na takové vrakoviště se pak často po několika měsících vracím a odnáším si výměnou za další snímky nové kousky. A tomu se říká recyklace!

10. Poslední ale neméně důležitá rada – eeeeelektřina.

Bez elektřiny není světlo, proto se ujistěte, že v ateliéru máte dostatek kvalitních zásuvek – ideálně co 4 nebo 5 metrů. Pořídte si taky prodlužky, abyste elektřinu dostali tam, kam bude potřeba. Osobně používám zásuvky se 4 místy a zatím mi to stačí. Jsou levné, tak na ně nezapomeňte.



NEJLEPŠÍ MÍSTO?

Všichni známe rčení „Nejlepší fotoaparát je ten, který máte zrovna u sebe.“ A s místy je to stejné. Za ta léta jsem slyšel už tolik stížností na to, že to není to správné místo, že interiér neposkytuje dostatečnou inspiraci a tak dále. Možná jsem divný, ale neumím si představit místo, které by mě neinspirovalo k focení. Jak jste viděli na snímcích z toalet, fotit se dá i na opravdu podivných místech.

Lidé si často neuvědomují, že nejde o světlo, techniku ani fotoaparát, ale o příběh, snímek a to všechno kolem. Víím, že teď si asi říkáte: „Potřebuji nějaké senzační místo.“ Ale tak to není. Místo může pomoci, ale může vás také svést z cesty. Může odvést pozornost od toho, k čemu měla být původně přilákána. Někdy to funguje, někdy ne.

Musíte se naučit vidět svět jinak. A tím myslím opravdu „jinak“. Když se začnete rozhlížet po světě (a po svém exteriéru) hledáčkem fotoaparátu a vezmete v potaz vše, co jste si v této knize přečetli, pochopíte to. Kontejner ve špinavé uličce může se správným osvětlením vypadat naprosto dokonale. Věřte mi (a nesmějte se), už jsem fotil i v uličkách se zacpaným nosem, kde se na mě lidé dívali a říkali si „to je blázen“. Mně se ale hrozně líbila ta atmosféra.

Fotograf je vypravěč a kreativní člověk. Už jako malý jsem se naučil, že se *vždycky* začíná s čistým plátnem, na kterém kreslíte/malujete/pracujete. Když se na tu uličku podíváte jako na čisté plátno, můžete si určit úhel pohledu, záběr, dodat styling,



modelku a světlo a voilà, máme snímky z míst, o které by většina lidí ani nezavadila pohledem.

Další možností je fotit na místech blízko bydliště. Slyšel jsem spoustu lidí mluvit o focení na úžasných místech v zahraničí. V Belgii například máme výborné urbex (urban exposition) lokace (se starými prázdnými budovami). I když v okolí mého domu takových míst moc není, když se porozhlédnete po vlastním okolí, něco podobného určitě taky najdete. Možná to nebudou velké opuštěné průmyslové budovy, ale kolik snímků potřebujete při fotografování modelek? Jsem šťastný, když se mi pořídí pět nebo šest dobrých snímků, a na to nepotřebuju prostor o velikosti 10 čtverečních metrů. Dokonce jsme si ve stylu urbex upravili i několik zdí (a schodiště) v ateliéru.

Vtipné bylo, když po pár týdnech od této přestavby přišlo pár studentů, rozhlídli se a říkali, jak se jim to líbí, dokud jejich pohled nesklouzl dozadu ke schodišti. „Hmmm, Franku, a kdy to upravíte i tam?“ Má odpověď byla jednoduchá: „Ještě to musí uschnout, ale to je naše nové urbex schodiště“. A oni na to: „Wow, to chci taky.“

A o tom to je. Nevíte, co máte, dokud vás na to někdo neupozorní. Viděl jsem farmy jako stvořené pro focení, ale lidé, kteří v nich žili, to neviděli. Musel jsem objevit spoustu zajímavých míst – kousek tady, zajímavá zed' támhle, pěkné otevírání dveří – možností je spousta.





Na jednom workshopu o místech, kde fotit, který se pořádal v ateliéru jednoho fotografa, jsem si všiml malých dveří a hned jsem věděl, že by na snímku vypadaly krásně. K mému údivu mi student řekl, že ty dveře chtěl odstranit a zeď uzavřít. Ten snímek jsem pořídil a myslím, že ty dveře tam stále jsou.

Nejlepší rada, kterou vám na tomto místě mohu dát, je zároveň nejjednodušší z celé knihy: i když vám v této kapitole nabízím spoustu nápadů, naučte se dívat se kolem sebe svými

fotografickými očima, objevujte nové možnosti a nová místa. Výrazně to zlepší vaše snímky i váš rozpočet. Co jsou to ty fotografické oči? Dá se to vysvětlit jako vědomí toho, jak bude scéna vypadat s přidáním světla. O tom si povíme více v dalších kapitolách o osvětlení. Vaše oči vám pomohou taková místa najít.

Většina lidí využívá jen místa, která zná – vlastní ateliér s jednolitým pozadím, zadní stranu pěkné budovy. Získat něco unikátního je komplikované, že? Vlastně to zas tak komplikované

není. Většina skvělých snímků byla pořízena v místech a s věcmi, které nejsou nijak výjimečné. Musíte se naučit dívat se na svět jinak (a tím nemyslím s pomocí houbiček, které se dají koupit v Amsterdamu). Musíte si začít představovat svět na fotografiích – jak by to vypadalo, kdybych to tady trochu osvětlil, nebo co kdybych to světlo dal sem? Chápu, že ze začátku je to těžké. Trápil jsem se s tím stejně jako vy. Až se to ale naučíte, otevře se vám úplně nový svět.

MÁ OBLÍBENÁ MÍSTA

Abych vám ukázal, že není potřeba hledat drahé exteriéry, ukážu vám některá ze svých oblíbených míst. Ano, čtete správně. Za tato místa neplatíme vůbec nic. Jsou to vlastně veřejné prostory a vy určitě znáte podobná místa poblíž svého domu nebo ateli-

éru, jen jste je ještě neviděli. Pojdte se tedy podívat, kde rád fotím já.

Kvůli tomuhle snímku u vody jsem nemusel nikam daleko cestovat. Vlastně jsem ho pořídil asi 15 minut chůze od mého domu v Urku, což je malá rybářská vesnice. Využil jsem jen

přirozeného osvětlení dopadajícího na modelku pod správným úhlem. Chtěl jsem drsný černobílý snímek s nábojem a jediné, co jsem k tomu potřeboval, byla bílá zeď a výhled na vodu. V Urku je takových zdí spousta – jsou to něčí domy.



Další dva snímky byly pořízeny na místech, která většina lidí alespoň jednou měsíčně navštěvuje – v čínských restauracích. Požádali jsme majitele, zda bychom vevnitř mohli fotit výměnou za pár snímků jeho in-

teriéru. Souhlasil, mohli jsme v restauraci být čtyři hodiny a majitel dostal několik snímků.

U prvního snímku s větvičkami vrby jsem použil jedno světlo, které zezadu osvětlovalo jak modelku,

tak kytky a střapatý ornament visící na větvičce.

Druhý snímek vznikl před oknem. Okolní světlo osvětlilo okno a já svým světlem nasvítíl modelku. Jak jednoduché. Expozimetrem jsem si





změřil odrazivost okna a o 3 hodnoty jsem zmenšil velikost clony (více se o tomto tématu dočtete v Kapitole 10). Kdybych například naměřil f11 při 1/125, nastavil bych fotoaparát na f4 při 1/125 a okno by ve výsledku bylo celé bílé. Abych správně nasvítíl modelku, použil jsem expoziometr a se zapnutými světly naměřil f4. A tohle je výsledek. Zajímavé na tomto snímku je to, že i pozadí je vlastně světelným zdrojem, který zdůrazňuje osvětlení na ramenou modelky.

Fotka modelky u auta vlastně vznikla tak trochu jako sázka s mými studenty. Během workshopu se jeden z nich zeptal: „S použitím světel umíte pořídit hezké snímky, ale co kdybyste všechna ta světla neměl?“ Odpověděl jsem mu, že i na ostrém slunci a bez připraveného exteriéru můžete za předpokladu, že modelka i vy odvedete svou práci, dosáhnout zajímavých výsledků. Abych to dokázal, vyšel jsem ven k prvnímu autu, které jsem potkal. Postavil jsem k němu modelku ve slunečních brýlích, aby při pohledu do slunce nemžourala, a pokusil se na čelním skle auta zachytit odraz slunce a vytvořit záři.



Snímky modelky v červené róbě musely být určitě pořízeny v nějaké hrozně vzdálené zemi, co? No, v závislosti na tom, kde žijete, může být Holandsko pěkně daleko. Tyhle snímky vznikly v nákupním centru v Groningenu. Abychom vytvořili černé plátno, použili jsme techniku „dragging the shutter“ a přidali světla. V tomto případě jsem použil Elinchrom Quadra RX pro osvětlení modelky a vzadu Elinchrom Ranger RX Speed pro zadní osvětlení. Na druhém, podobném snímku je jedno světlo vidět.



Místa, na kterých budete fotit, ale mohou být mnohem jednodušší. Snímek se skútreem vznikl venku u stromů hned vedle našeho ateliéru. Trikem je využití rekvizity, v tomto případě skútru modelky. I tentokrát jsme modelku nasvítili jedním světlem.

Co mám na místě, kde žijeme, rád, jsou zemědělské oblasti – vedoucí linie poskytují skvělou příležitost pro fotografování. Abych byl upřímný, tenhle snímek jsme připravovali za sucha, a když jsme se rozhodli začít fotit, spustil se déšť, což snímku hodně pomohlo. Já i modelka jsme se rozhodli pokračovat i v dešti. Když už máme být promočení, tak ať máme aspoň pár pěkných snímků. Pro osvětlení modelky na tomto snímku jsem použil blesk s Rogue FlashBender.





Snímek s autem byl pořízen na cestě kousek od ateliéru. Někdo tam to auto zaparkoval pár dní předtím. Mluvil jsem s majitelem jednoho obchodu, který mi řekl, že policie to auto tak za 2 až 3 dny odtáhne. Když k nám následující den přišla Nadine, rozhodli jsme se to auto využít. Zesílením okolního světla umělým osvětlením (pomocí jednoho světla) se mi povedlo vtáhnout modelku do centra pozornosti. Auto je vlastně ve stínu (jako pozadí).

Schodiště na dalším snímku je bezpochyby jedním z mých oblíbených míst v okolí. Není ani 10 kroků od vchodu do našeho ateliéru a patří sousedům. Líbí se mi, že je rezavé a vypadá „staře“. Sousedé mě několikrát viděli, jak tady fotím, a ptali se mě, jestli bych nechtěl, aby ho trochu natřeli. „Prosím ne!“ Skoro jsem se rozplakal. „Neničte to schodiště.“ Dal jsem jim několik snímků s modelkami na tom schodišti, ale myslím, že stejně nechápu, co se mi na něm líbí. Ale spíš ho ale neopravili (teda alespoň zatím ne).

Snímek s živým plotem vypadá tak trochu jako bludiště z Alenky v říši divů, že? Skutečnost je ale úplně jiná. Je to vlastně cyklostezka kousek od hotelu, kde jsem při vedení workshopu přespával. Pomocí širokého úhlu a správného umístění modelky jsme však dosáhli toho, že stezka vypadá mnohem delší a připomíná bludiště. Protože modelka stojí uprostřed, nijak ji neovlivňuje distorze širokého úhlu. Abych docílil dojmu „temné pohádky“, utlumil jsem okolní osvětlení pomocí světla s deštníkem.





Vidíte? I mezi odpadky, nebo alespoň odpadkovými koši se dá najít krása. Tenhle snímek vznikl před naším studiem v místech, kde jsou odpadkové koše. V Holandsku má každá firma vlastní odpadkové koše, které se občas vyváží (musíte zavolat, když jsou plné). Vytváří skvělý prostor pro focení modelek (aspoň si myslím). U tohoto snímku jsem použil dvě světla: jedno pro vytvoření „skoro slunečního světla“ a důrazu, druhé pro osvětlení modelky. Na dalším obrázku je to vidět.

Teď vidíte, jak důležité je vybrat správný úhel a linii ořezu. Nechcete přece ukazovat modelku bez bot, ne?





Když už jsme u odpadků, tohle je snímek modelky v odpadkovém koši jednoho obchodu s počítači. Koš je schovaný uvnitř obchodu (sice to nebylo moc pohodlné, ale nemusí vám tedy být modelky líto). Do tohoto koše se vhazují počítače nebo jejich části, které už nejdou opravit. Každou chvíli se vyváží a recyklují, ale ne před focením.



Tenhle snímek s malbou na zdi vznikl při procházce s modelkou v průběhu jednoho workshopu. Požádal jsem modelku, aby malbu napodobila ve své póze. U tohoto snímku jsme k osvětlení použili jedno světlo namířené ze strany.



Tyhle DeLorean snímky vypadají jako obrázky z filmu. Ve skutečnosti jimi ale nejsou. Vznikly během „DeLorean Day“ na nepříliš inspirativním parkovišti v Emmeloordu a ve skutečnosti byly pořízeny ve dne. Pro získání tohoto vzhledu jsem použil techniku „černého plátna“, kterou jsem zmiňoval už dříve (a vysvětlím ji v Kapitole 7), a k ní jsem přidával světla. U prvního snímku jsem použil jedno světlo na modelku, jedno pro nasvícení kouře a jedno pro auto. U snímku napravo jsem použil světla jen dvě: jedno za autem pro osvětlení pozadí a interiéru a jedno na modelku.



Někdy se stane, že vám zazvoní telefon a v momentě, kdy vás někdo o něco požádá, odpovíte „ano, samozřejmě, udělám to“, a pak si říkáte „ups, co jsem to právě slíbil?“

Podobný hovor jsem měl s holandskými majiteli DeLorean, během kterého mě požádali, jestli bych nechtěl pořídit pár snímků v průběhu jejich setkání v Emmeloordu (mém rodném městě). Když slyším značku DeLorean (nebo jakoukoli jinou exotickou značku aut), mám hned plnou hlavu nápadů. Rychle jsem jim

zavolał zpět a zeptal jsem se: „Mohl bych s sebou vzít modelku?“ „Jasně, žádný problém.“ Tím jsem si to trochu usnadnil. Mohl jsem sice pořídit jen pár snímků aut, ale chtěl jsem tuto příležitost využít k něčemu speciálnímu.

U tohoto typu focení by asi většinu lidí napadlo, že s sebou vezmu nějakou „krásku v bikinách“ a nechám ji pózovat na kapotě. Mně šlo ale o něco jiného. Požádal jsem proto Nadine, aby si vzala na starost styling a byla mou modelkou. Při práci s Nadine si můžete být jisti: že to



bude bláznivé focení a že pořídíte několik úchvatných snímků (její design je prostě skvělý).

Pokud se chystáte do míst, kde to neznáte, vyplatí se vzít s sebou hromadu vybavy. Vždycky ji můžete nechat v autě, ale když něco zapomenete, může to pokazit celou vaši práci. A v tomto případě se mi to opravdu vyplatilo. Jsem velký zastánce používání jen jednoho světla (a v exteriérech obzvláště), ale místo, kde jsem měl fotit DeLorean, bylo příšerné.

Auto bylo zaparkováno v rohu parkoviště spolu s dalšími auty a nějakým harampádím, se kterým jsme nemohli hnout. Mírně řečeno, byla to opravdu výzva.

Rozhodl jsem se použít černé plátno. Více si o tom povíme v Kapitole 7, ale dovolte mi na tomhle místě říct alespoň pár věcí. Ve své práci využívám dva přístupy: (1) začátek s čistým plátnem. Tím myslím vyjít z okolního osvětlení a, pokud je potřeba, přidat další světla. Nebo (2) začátek s černým plátnem. Tím myslím techniku, při které přehlušíte okolní osvětlení, pak přidáním dalších světel začnete malovat a dokončíte to pomocí „dragging shutter“ techniky pro lepší zachycení okolního světla (pokud je potřeba).

V tomto případě jsem použil možnost 2. Změřil jsem okolní osvětlení a nastavil světla o 4 hodnoty výše, abych měl jistotu, že okolní světlo „přerazím“. Pak jsem přidal světla, která osvětlují auto a modelku.

Pro snímky, jako je tenhle, se vyplatí vzít s sebou i stroj na kouř. Je to celkem levná záležitost (ten náš stál asi 1 500 Kč i s dálkovým ovládním), která ale může snímek opravdu pozvednout. Nejen že mu dodá „náladu“, ale taky hezky šíří světlo. Vytvoří něco jako „světelnou deku“, se kterou se zvláště venku skvěle pracuje.

Když jsem snímky pak ukázal v klubu DeLorean, byly úplně jiné, než čekali. A výsledek? Kdykoli budeme potřebovat DeLorean, budeme ho mít.

Tento černobílý snímek vznikl uvnitř starého kostela. Jedním světlem jsem z boku nasvítil modelku a vytvořil tak pěkný kontrast. Abych dosáhl požadovaného vzhledu, využil jsem i okolní osvětlení.

Když narazíte na takové místo, je nejlepší se prostě zeptat, jestli byste tam mohli fotit. Kostel je výborným

příkladem místa, kde (jak jsem zmiňoval na začátku této kapitoly) se vyplatí ukázat nejdřív své portfolio a seznámit všechny s tím, co chcete dělat. Tahle část je při získávání míst, jako jsou kostely, zásadní.

A věřte mi, že někdy to může být ta nejvíce stresující část celého focení. Jednou jsem chtěl fotit v jiném

kostele. Prostě jsem tam šel a zeptal se, jestli by to šlo. Nejdříve mi řekli, že to musí projednat rada. Měl jsem ale štěstí, protože všichni její členové tam zrovna byli. Tak jsem se ocitl před radou a začal vysvětlovat, co chci dělat: „Chceme pořídít pár snímků modelky v červených šatech.“ Všichni členové rady na mě zírali a byli zticha. Pak jsem



Nezapomeňte s sebou nosit své portfolio v mobilním zařízení (iPad/iPhone/tablet/smartphone) a dejte si taky pozor na to, aby v něm byly jen vhodné snímky, nebo si udělejte dvě různá portfolio. Já to tak po zkušenostech z kostela raději mám.

řekl „Bude to vysoce kvalitní stylový a módní snímek.“ Pořád byli zticha. Neměl jsem, co bych dodal, tak jsem taky zmlknul a nechal to být. Po minutě, která se zdála být jako hodina a půl, se mě jeden z nich zeptal: „A nešlo by to bez modelky? Nevidím důvod, proč by v kostele měla být modelka.“ Když jsem mu vysvětlil, že snímek modelky opravdu potřebuje modelku, požádal mě, abych mu ukázal nějaký příklad.

Díky moderní technologii (tím myslím svůj iPad) jsem mohl. Dal jsem mu svůj iPad a on si začal prohlížet mé portfolio. „Pěkné, zajímavé, cool, pěkné.“ Začal jsem se usmívat a říkal jsem si „jo Franku, máš ho“. Pak jsem ale úplně ztuhnul, protože jsem si uvědomil, že v iPadu, který jsem mu dal, je celé mé portfolio včetně fotek ve spodním prádle, body paint snímků z minulého týdne a při rychlosti, s jakou si portfolio prohlížel... Potil jsem se z každého póru na těle a domyslel si, že pokud ty snímky uvidí, jsou dvě možnosti: (1) vyhodí mě, nebo (2) ho budu muset resuscitovat.

Asi za minutu, která se zdála být jako týden, mi iPad vrátil. Nedělám si srandu, když říkám, že kdyby se dostal ještě o dva snímky dál, byl by u fotek ve spodním prádle. „Dáme vám vědět.“

Odešel jsem a přemýšlel, jestli mám vůbec šanci se tam dostat. Abych to zkrátil, asi za hodinu mi zavolali, že tam můžeme fotit.

Poslední snímek je něčím, co jsem nikdy nechtěl dělat. Jsem toho názoru, že hřbitovy mají zůstat opuštěné. Když mi ale má modelka a stylistka ukázaly, co vymyslely, řekl jsem „tak jo“.

U nás v Holandsku je legální fotit na takových místech bez povolení (ověřte si, jestli je to u vás stejně). Já chci mít ale vždycky jistotu, že je s mými snímky všechno v pořádku, proto jsem se rozhodl o povolení požádat. Málem nás poslali pryč, protože jsme žádné povolení nepotřebovali, ale vysvětlil jsem jim, proč ho chci, a dostal jsem ho.

Důvod je jednoduchý: tato místa jsou posvátná a citlivá. Bylo mi jasné, že kdybychom tam začali fotit, lidé by se začali vyptávat (hlavně kvůli kouři a světlům). Nechtěl jsem jim odpovídat: „Ano, mám to povolené, jděte pryč.“ Chtěl jsem mít možnost ukázat jim papír s povolením. Ve výsledku to vyjde nastejno, ale žijeme v malé komunitě a já nechtěl poškodit své dobré jméno tím, že budu fotit na místech, kde s tím lidé nesouhlasí.

Rozhodli jsme se taky všem, kdo budou mít ten den zájem, snímky ukázat, proto jsme si vzali počítač a umístili ho tak, aby na něj bylo vidět. Za pár minut přišel první zvědavec. Protože ale viděl, co děláme a že k tomu máme povolení, šlo všechno hladce.

Pamatujte si, že při fotografování v exteriéru máte dvě možnosti: můžete myslet jen na sebe a prostě fotit, nebo si taky můžete uvědomit, že lidé,

kteří vás při práci uvidí, by mohli mít námítky. Ne vždy jsou tyto námítky oprávněné, někdy jsou směšné, ale osobně si myslím, že s prosociálním přístupem dojdete dál.

Myslím, že teď, když jste viděli pár mých oblíbených míst, už víte, o co jde. Vlastně to nejsou má oblíbená místa, jsou to prostě místa. Berte je jako rekvizity – používejte je, když potřebujete snímek trochu ozvláštnit. Styling (více o něm v Kapitole 4), osvětlení a místo, všechno by mělo odpovídat tomu, co snímkem chcete říct. Nikdy jsem nepochopil fotografy, kteří prostě postaví model/modelku v džínách a tílku na místo a pak se diví, proč to nefunguje. Modelka v džínách a tílku před velkým divadlem například fungovat nikdy nebude. Na to potřebujete něco dramatičtějšího. Džíny a tílko vlastně (podle mě) nezaberou nikdy. Jedině snad na jednolitém pozadí... možná.

Když tedy máte povědomí o různých místech a stylingu, jaký by se k nim hodil, najdete vhodné exteriéry téměř kdekoli. Věřte mi, až se začnete dívat fotograficky očima, otevře se vám celý svět.





KAPITOLA TŘI

POZADÍ A REKVIZITY

Někdy je těžké najít ke snímku to správné pozadí. Někdy ho můžete hledat do nekonečna. Slyšeli jste o „spisovatelském bloku“? Myslím, že něco podobného můžete najít i u fotografů pod názvem „fotografický blok“. Čím více se snažíte najít to správné pozadí, tím víc vám to nejde. Přitom by to mělo být tak snadné. Se správným modelem/modelkou a osvětlením může být každé pozadí zajímavé. Úvodní snímek byl pořízen pomocí Elinchrom Ranger Quadra namířeného na modelku pod malým úhlem (světlo bylo ve skutečnosti velmi blízko zdi), a... to je vše. Nejvtipnější na tom je pozadí. Šlo o nezajímavou bílou zeď, která se ale díky „malování světlem“ stala mnohem zajímavější. To je přesně ten důvod, proč říkám, že byste měli být schopni malovat světlem i ve své hlavě, abyste věděli, jak budou světla na různých místech vypadat. V tu chvíli se vám totiž před očima otevře celý svět se svými téměř nekonečnými možnostmi.

K NUDNÉMU POZADÍ PŘIDEJTE KOUŘ

Každý fotograf má zkušenost s místem, které je prostě ne zrovna inspirovající. Za ta léta jsem fotil na úžasných místech, ale i na místech, ze kterých jsem měl chuť utéct pryč. Zjistil jsem, že je jedna věc, která dokáže pozvednout téměř každé místo a není ani příliš nákladná – kouř.

Poznámka: Použití kouře je opravdu (a tím myslím fakt opravdu) vaší odpovědností. Neříkejte hasičům, že jsem vám použití kouře v hotelovém pokoji poradil já. Vždy se nejdříve dohodněte s majitelem, jestli je možné deaktivovat požární hlásič, nebo si zjistěte, jestli hlásič reaguje na vámi používaný typ kouře (hlásiče mohou být různé).

Někteří lidé si myslí, že kouřové stroje jsou drahé. Ano, jsou i drahé, ale

ty naše ne – dají se pořídit za méně než 1 500 Kč. Pokud nemáte asistenta, vyplatí se koupit si nějaký s dálkovým ovládním. Protože se stroje musí nejdříve zahřát a nechceme, aby nás to při práci zdržovalo, používáme hned dva. Dva stroje také můžete umístit do dvou různých míst a vytvořit tak hustší vrstvu kouře.

Proč si myslím, že tohle je ta nejlepší rada, jakou jsem vám mohl dát? Jak vidíte na následujících snímcích, kouř je jejich přirozenou součástí a bez něj by nebyly tak dobré. Jo, a kdyby vás to zajímalo, používáme stroje napojené na místní zdroje energie.

„Old West“ snímek byl pořízen ve skutečné kovbojské vesnici. Trocha

Jedna věc, kterou byste o kouři měli vědět: nejlepší je podsvícený zezadu. Neosvětľujte jej zepředu, světlo by se od něj odráželo zpět do fotoaparátu a zkazilo by detaily nebo celý snímek.

kouře celý ten „Old West“ dojem ještě umocnila.

Na dalším snímku není kouř na první pohled tak patrný, ale podívejte se na paprsek světla. Tohoto vzhledu jsme docílili díky velmi slabé vrstvě kouře. Kouř v tomto případě také změkčil některé kontrasty, a snímek tak více odpovídá mé „Old West“ představě.







Září za modelkou jsme vytvořili pomocí dvou světel. Dále jsme použili hlavní osvětlení a spoustu kouře. K tomuhle snímku vlastně nepotřebujete žádné pozadí – to obstará kouř, proto tento typ snímku můžete pořídit prakticky kdekoli.



Na snímku u schodů kouř pomohl vytvořit září světla nahoře na schodech. V tomhle případě ho nebylo potřeba moc – stačilo opravdu jen málo.

Místní fotoklub mě oslovil, jestli bych nechtěl fotit ve staré opuštěné budově. Čím déle je budova opuštěná, tím lépe se v ní fotí (ale mějte taky na paměti svou bezpečnost). V této budově ještě byla elektřina a taky pár obrovských strojů. Taková nabídka se samozřejmě neodmítá. Místo se mi líbilo, ale chtělo to něco extra. Uhádlí jste, chtělo to červeně zezadu nasvícený kouř.



Tenhle snímek ukazuje něco, čemu říkám kouřové přetížení: hodně kouře vzadu a z boku a trochu vepředu vytvoří až surrealistický vzhled, který byl ve Photoshopu ještě vylepšen dodáním červené barvy.





Tento snímek DeLoreanu vznikl na parkovišti se spoustou kouře pocházejícího od aut. V tomto případě jsem kouř zvolil proto, že auto nestálo na příliš zajímavém místě a já chtěl, aby vypadalo jako ze sci-fi. I když u některých z této série snímků byl kouř zezadu nasvícen červeně (podívejte se na Kapitulu 2), u tohoto konkrétního snímku jsem se rozhodl nepoužívat u světla žádné gely.

ODRAZY

S odrazy se setkáváme všude (jednou jsem dokonce použil i odraz v garážových dveřích vedle našeho ateliéru) a ve fotografii se dají skvěle využít. Snímek s nasvíceným stropem byl pořízen v Cavali Clubu v Dubai. Snímek s baletkou vznikl v baletním studiu se zrcadlovou stěnou.

Musíte si být vědomi odrazů. Když je do svého snímku zakomponujete, doslova ho tak pozvednete na vyšší úroveň. Nezapomeňte si ale v hledáčku zkontrolovat, jestli v odrazu nevidíte svá světla nebo svého asistenta.

Často se mě lidi ptají, „Franku, jak to děláš, že se ti tam tyhle věci neodráží?“ No, nejjednodušší odpovědí je použití Content-Aware Fill ve Photoshopu. Nemůžu říct, že bych to nikdy nepoužil, ale snažím se spíše stavět světla (nebo jiné lidi než model/modelku) tak, aby v odrazech nebyla. Je to snadné a funguje to také u lidí, kteří nosí brýle. Pamatujte si, že úhel dopadu rovná se úhlu odrazu. Jinými slovy, pokud fotografujete z jiného úhlu, než v jakém se nachází světlo, nebude vidět tam, kde ho nechcete.

V začátcích se to může zdát nesmírně těžké. V tuto chvíli tedy stačí pamatovat si, že pokud něco vidíte, bude to na snímku, a pokud to v hledáčku nevidíte, nebude to na něm. Někdy se taky může stát, že světlo na snímku vytvoří záři. To je proto, že světlo je velmi blízko úhlu, ve kterém fotíte. Pak stačí světlo buď trochu posunout, nebo zvolit jiný úhel.



Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.